

at de endog i den senere Tid have maattet nedsatte Prisen paa deres Klæde til Stade for den private Industrie.

Krigsministeren: Ifald den ærede Forsamling bevilger de forlangte Penge til Anskaffelsen af Klæde, saa bliver det Krigsbestyrelsens Sag at bedømme, paa hvad Maade dette Klæde bedst kan anskaffes; det er Krigsministeriet, som skal være ansvarligt for, at Værerne ere fyldestgjørende og svare til deres Hensigt, og jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand er berettiget til at udøve nogen Control over den Maade, hvorpaa, eller fra hvilken Fabrik Ministeriet agter at anskaffe Klædet. Jeg skal imidlertid paa ingen Maade undslaae mig for at sige, at Ministeriet, som har al Grund til at være tilfreds med Fabricationen af Klædet fra Usserød, men derimod ikke har Grund eller ialtsald har mindre Grund til at være tilfreds med det Klæde, det faaer ad andre Veie, har til Hensigt at anskaffe Klædet fra Usserød.

Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand yttrede om Straffeanstalterne, at de nemlig sygne i oekonomisk Henseende, fordi de ikke kunne faae Affætning af deres Klæde, maa jeg beklage, at den ærede Rigsdagsmand ikke var tilstede ved denne Sags anden Behandling, hvor denne Sag kom under Discussion. Den ærede Forsamling kom da til det Resultat at lade det Spørgsmaal uafgjort, om Militairretaten skal forsynes med Klæde fra Straffeanstalterne eller ikke, og deraf følger altsaa, at Krigsbestyrelsen i saa Henseende har fuldkommen Raadighed, og at den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger efter min Mening ere komne for sildige.

Bregendahl: Ja, jeg deler fuldkommen Krigsministerens Beklagelse over, at jeg ikke kunde være tilstede ved Sagens 2den Behandling. Imidlertid opnaaede jeg dog ved mit gjorte Spørgsmaal et Svar af Hr. Ministeren, skøndt rigtignok igjennem en Indledning, hvortil jeg ikke troer, at mit Spørgsmaal gav nogen som helst Anledning. Krigsministeren har imidlertid, som bekendt, sin egen Maade at opfatte og besvare Spørgsmaal paa, hvorom jeg ikke her videre skal udtale mig.

Nosenoorn: Jeg tilstaaer, at jeg vel

var her tilstede ved 2den Behandling af nærværende Sag og af det Punkt, som angik Straffeanstalternes Benyttelse til at arbejde til Militairretatens Brug, men dog er der enkelte Uttringer, som den Gang bleve fremførte af den høitærede Krigsminister, og som jeg da ikke opfattede. Jeg har først senere læst dem i Tidenden, og vil tillade mig, med Hensyn til det nu foreliggende Spørgsmaal, at knytte nogle Bemærkninger til dem. Det forholder sig jo ganske rigtigt, saaledes som nyligt blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgfrets (Bregendahl), at der netop i denne Tid foreligger en officiel Beretning om Straffeanstalternes Virksomhed i det sidste Aar, hvori der i de allerstærkeste Udtryk føres Beklagelse over, at det Arbejde, de hidtil have haft til Armeens Forsyning, er aldeles ophørt, og skildres de skadelige Følger, som dette har haft for Straffeanstalterne i mange forskellige Retninger, saaledes at det endogsaa har ført hen til en forøget Tiltagen af de Afstraffelser, som have fundet Sted i selve Straffeanstalterne, fordi den Virksomhed, de hidtil havde haft for Armeen, er ophørt og vil idetmindste til en given Tid være vanskelig at supplere ved en anden. Det er disse Hensyn, som bringe mig til at bemærke, at, naar den høitærede Krigsminister tidligere under Sagens 2den Behandling spurgte, om det havde været Finantsudvalgets Mening ved i sin Tid at gjøre sit Forslag betreffende Straffeanstalternes Virksomhed til Armeens Forsyning, at dette nødvendigviis skulde være gjennem Klædefabrication, saa maa jeg tillade mig at fremføre, at dette ikke ubetinget var Udvalgets Mening. Udvalget faae fornemlig paa, at Straffeanstalterne bleve benyttede, og var af den Mening, at, hvis Militairretaten ikke kunde gaae ind paa at tage Klædet fra disse, saa kunde Straffeanstalterne dog successtvt indrettes til at levere til Militairretaternes Brug ikke saa andre Artikler, saa at det Dunst, som vi nære, at Straffeanstalterne maae faae Beskæftigelse fra Militairretatens Side, det vil dog ogsaa for en vis Deel opfyldes, hvis den høitærede Krigsminister endnu vil erklære, at Krigsministeriet yderligere vil sætte denne Sag i Bevægelse ved Forhandling med Justitsmini-